

Research Article

पंत अमात्य : एक ऐतिहासिक घराणे

अंबादास मंजुळकर

एस. जी. के. कॉलेज, लोणी-काळभोर, पुणे.

सारांश :

छत्रपती शिवाजी महाराजांनी 17 व्या शतकात स्वतंत्र मराठा राज्याची स्थापना केली. लॉर्ड एलफिस्टन 1 यांनी उल्लेख केल्याप्रमाणे तत्कालीन अस्थिर परिस्थिती आणि अंधाधुंदीच्या परिस्थितीवर मात करून स्वतंत्र मराठा राज्य स्थापन करण्याचा या"स्वी प्रयत्न शिवाजी राजांनी केला होता. हा प्रयत्न करीत असताना अनेक शूर योध्दे आणि हु"गर राजकारणी लोक हाता"गी धरलेले होते. अनेकांना ती प्रेरणा देऊन निर्माण केले होते. त्यामुळे मराठा राज्य निर्मिती आणि स्वरक्षण त्यांना शक्य झाले होते. तरी माणसे निर्माण केली होती. त्यामध्ये रामचंद्रपत अमात्य हे एक होते. या रामचंद्रपतांनी अगदी तरुणपणपासून शिवाजी महाराजांच्या कारकिर्दीत कार्य केलेले होते आणि त्यांचा विवास संपादन केलेला होता. शिवाजी राजांचा सन 1674 मध्ये राज्याभिषेक झाला व त्यानंतर आपले जे अष्टप्रधान मंडळ नियुक्त केले त्यामध्ये रामचंद्रपतांना अमात्यपद देण्यात आले होते. 2 रामचंद्रपत हु"गर, कर्तवगार आणि स्वामिनिष्ट होते म्हणूनच छत्रपती शिवाजी महाराजांच्यानंतर सुधा मानसन्मान पद कायम राहिले होते.

प्रस्तावना :

शिवाजी महाराजांच्यानंतर रामचंद्रपतांनी आपिली राजनिष्ठा मराठी राज्याच्या सेवेसाठीच अर्पण केलेले होती. त्यामुळे शिवाजी महाराजांच्या नंतर छत्रपती संभाजी यांच्या काळातही रामचंद्रपताच्याकडे अमात्य पद राहिले. 3 पुढे कोल्हापूर मराठा राज्य संख्यापिका महाराणी ताराबाई यांच्या काळातही रामचंद्रपताच्याकडे पद टिकले होते. 4 रामचंद्रपताचे हे कर्तृत्व मराठा इतिहासात अन्य साधारण आहे, तसेच मराठा राज्याच्या उभारणीसाठी त्यांनी लावलेली हाताभार हा अत्यंत महत्वाचा आहे, तथा अभ्यासनीय आहे. म्हणून छत्रपती फिवाजी महाराज ते छत्रपती महाराणी ताराबाई यांच्या काळापर्यंत या घराण्यातील कर्तृत्ववान मराठा राज्य उभारणीसाठी महत्वाची भूमिका बजावली.

रामचंद्रपतांचे पूर्वज-

रामचंद्रपतांच्या पूर्वजांच्याविषयी ऐतिहासिक कागदपत्रात जी माहिती मिळते ती 15 व्या शतकाच्यापासूनची आहे. त्यांचे पूर्वज हेतुसेतत्कालीन परिस्थितीनुसार त्यांच्या गावात प्रतिष्ठित होते असे दिसते. याचे कारणते ब्राह्मण होते. 5 आणि ब्राह्मण समाजातील लोकांनात्याकाळातील हिंदू-र्धर्मव्यवस्थेत फार मोठे स्थान होते. फिवाय त्यांच्या पूर्वजांकडे देशमुखी 6 वतनअसल्याची माहिती मिळते. रामचंद्रपतांचे पूर्वज 15 या शतकात भादाणेप्रांत कल्याण येथे राहत होते. त्यांच्या पूर्वजांचे उपनाव भादाणेकर असे होते. बावडेकर पंत अमात्य घराण्याचा इतिहास सांगणारे गोरे यांनी सांगितल्याप्रमाणे सन 1409 च्या समारास रामचंद्र पंतांच्यापूर्वजांच्यापैकी नारोपत व काळोपत हे दोन बंधू पारंपारिक एकत्र कुटुंबपद्धतीमुळे एकत्र राहत होत. नारोपतहे या घराण्याचे कर्तृत्वान पुरुष होत. तथापित्यांच्या विषयी फारसी माहिती मिळत नाही. या घराण्यामध्ये सोमोपताची मुलेनिकोजीपत व अबाजी पंतहेडबीर म्हणूननेमले. अगदी लहानपणापासून फिवाजी महाराजांच्याबरोबर निलोजीपतांचा संबंध आलेला होता. यांच्या कर्तृत्वामुळे त्यांची मजुमदार म्हणून नियुक्ती केली. 8 निकोजीपतांची प्रगती होत असतानाच बंधू अबाजीला देखील फिवाजी महाराजांकडून मोठी मानसन्मानाची नोकरी मिळाली.

पुढे त्यांच्या कामगिरीने त्यांनी कल्याणच्या सुभेदारीपदी नेमणूक झाली. 9 अफजलखानाच्या वधानंतर कल्याण व भिंडी याची जबाबदारी आबाजी सोनदेवकडे सोपविण्यात आली. 10

निकोजीपंत व आबाजीपंत हे दोघे बंधु शिवाजी महाराजांचे अत्यंत वि"वासू होते . व तसेच कर्तृत्ववान ही होती त्यांनी शिवाजी महाराजांच्या घरातील सर्वचा वि"वास संपादन केलेला होता . त्यामुळे निळोलीपंत आणि शिवाजी महाराजांचे घरोव्याचे संबंध असल्याने शिवार्जींच्या घरातील बाबीमध्ये सुधा नळोलीपंतांचे मार्गदर्शन घेतले जाई . शहाजी राजांच्या मृत्यूनंतर जिजाबाईंनी सती जाण्याचा आग्रह धरला होता . आणि त्याना सती जाण्यापासून परावृत्त केले . निळोलीपंत कर्तृत्ववान होता व शिवाजीच्या घरातील एक वि"वासू अंमलदार होता . हे वरील बाबीवरुन स्पष्ट होते . असा हा कर्तृत्ववान निळोपंत मराठा राज्याच्या उभारणीतील महत्वाचा कर्तपुरुष होता .^{इ. स. 1664} मध्ये सुरत शहर लुटीच्या वेळी सुधा तो शिवाजी बरोबर होता . 12 त्यानंतर मिझारिजा जयसिंगाच्या वेळेला शिवाजी महाराजांच्यावर कठीण प्रसंग आला होता . आणि महाराष्ट्र सोडून शिवाजी महाराजांना सन 1666 मध्ये बाद"हाच्या भेटीसाठी आग्याला गेले . जाताना मोरोपंत पिंगळे, निळोपंत, आण्यार्जी दत्तो या तिघांवर त्यांनी कारभार सोपविला होता . निळोपंताची सेवा लक्षात घेवून शिवाजीने निळोपंताचा मुलगा रामचंद्रपंत यास सिंधुदुर्ग किल्ल्याची सबनी^{पी} दिली . 13 मराठी राज्याच्या संरक्षण व विस्ताराची जबाबदारी पार पाडीत असताना निलोपंत इ. स. 1672 मध्ये मरण पावले .

रामचंद्रपंत अमात्य –

शिवाजी महाराजांना राज्य उभारण्याच्याकामी सर्वस्व अर्पण करणारे निळोपंत यांचे नारोपंत व रामचंद्रपंत असे दोन चिरंजीव होते . या दोघांच्या जन्मतारखेबद्दल निंचत स्वरूपाचा पुरावा उपलब्ध नाही . तथापि इतिहासकारांनी तथा अभ्यासकांनी या दोघांचा जन्मतिथी निंचत करण्याचा प्रयत्न केला . नारोपंतांच्या बाबतीत कोणी ही ठामपणे सांगू शकत नाही . परंतु रामचंद्रपंताच्या बाबतीत मात्र सन 1650 हे वर्ष त्यांचे जन्म वर्ष म्हणून सांगितल आहे . 15 रामचंद्रपंत हे कर्तृत्ववान असल्यामुळे पीवाजी महाराजांच्या राज्यभिषेकप्रसंगी रामचंद्रपंतांनी अगत्यपद मिळाले . इ. स. 1672 पासून ते 167 पर्यंत रामचंद्रपंत पीवाजी महाराजांचे अमात्य होते . 16 संभाजीच्या कारकिर्दीत ही रामचंद्रपंत अमात्य पदावर होते . संभाजीच्या हत्येनंतर येसुबाई आणि मुलगा शाहू यांना मोगलांनी पकडून नेत्यानंतर राज्यरक्षणाचे महत्वाचे काम रामचंद्रपंताकडे होते . 17 छत्रपती राजारामाकडे सत्तासूत्रे आल्यानंतर मोगलांच्या धोक्यापासून वाचविण्यासाठी राजारामाला जिंजीला पाठविले . त्यानंतर स्वराज्याची सर्व जबाबदारी रामचंद्रपंतांनी आपल्याकडे घेतली . 18 त्यांचा हा अधिकार 'हुक्मूतपन्हा' या नावाने प्रसिद्ध आहे . 19 रामचंद्रपंतांवर मराठा राज्याची संरक्षणाची फार मोठी जबाबदारी होती . रामचंद्रपंतांकडून हे हुक्म येतील ते छत्रपतींनी मोळू नयेते . 20 रामचंद्रपंताना मिळालेला हा अधिकार त्यांनी अत्यंत काळजीपूर्वक आणि महत्वाच्या बाबतीत छत्रपतींचा सल्ला घेऊनच कार्यवाही केली . राजाराम महाराजांच्या मृत्यूनंतर सर्व सेनापतींना पत्रे पाठवून राज्याच्या रक्षणाची जबाबदारी सर्वांनी मिळून पार पाडावी असे सांगितले होते . रामचंद्रपंतांवर सर्व मराठा सरदारांचा वि"वास होता म्हणूनच सर्व सरदारांनी राजाराम महाराजांच्या टिकाजी रामचंद्रपंतांचा अधिकार मानून मराठा राज्य रक्षणाची हमी दिली . छत्रपतींचा राजारामाच्या मृत्यूनंतर छत्रपतींशाहू व महाराणी ताराबाई यांच्या संघर्षात तत्कालीन परिस्थितीनुसार संभाजी राजाचा पुत्र शाहू हाच राज्याचा खरा वारसा होता . अ"पा विचारांचे रामचंद्रपंत होते . परंतु ताराबाईला ते मान्य नव्हते . म्हणून पीवाजी या आपल्या मुलाला गादीवर बसवून ताराबाईने राज्यकारभार व सत्तासूत्रे हाती घेतली . केवळ औरंगजेबाचे आकमन थोपविण्यासाठी रामचंद्रपंतांने यात कसलीही कसूर केली नाही . 21 शेवटी नाईलाजाने रामचंद्रपंत हे ताराबाईच्या पक्षातच राहिले . रामचंद्रपंताच्या मार्गदर्शनानुसार ताराबाईचे संपूर्ण राज्य मिळविण्याचा नाद सोडून कोल्हापूरचे राज्य स्थापन केले . 22 इ. स. 1714 मध्ये ताराबाईची राजवट संपून राजारामाचा दुसरा म्हणजे राजाबाईचा मुलगा संभाजी छत्रपती झाला . ह्या जो बदल झाला त्याच्या पाठीमागे रामचंद्रपंतांचा हात होता अस समज आहे . 23 त्यानंतर सन 1714 ते 1716 पर्यंत रामचंद्रपंत छत्रपतींसंभाजीचे प्रमुख सल्लागार होते . ससन 1672 ते 1716 पर्यंत म्हणजे जवळ-जवळ 44 ते 45 वर्ष रामचंद्रपंतांनी मोठया हिम्मतीने मराठांच्या राजकारणात सकीय भाग घेवून महत्वाची कामगिरी बजावली होती . त्या काळामध्ये त्यांच्यासारखा अनुभवी कर्तृत्ववान मार्गदर्शक व माहितीगार राहिलेला नव्हता . असे हे रामचंद्रपंत 8 फेब्रुवारी 1716 मध्ये पन्हाळा येथे मृत्यू पावले . 24 आणि त्यांची समाधी आजही पन्हाळ्यावर आपणास पहावयास मिळते .

संदर्भ साधने –

1. Elephinstone Mountstuart : The History of India : The Hindu and Mahemoedon period, sixth ed. John Murray, Albe Marke- Street London, 1874, P.644
2. Sardesai G.S. : New History of the Marathas , vol I, Phonex publication , Bombay 1971, P.223.
3. गोरे आर. एम. : पंतअमात्य संगोधन बावडा वंशवृत्त, पृ. 32, पृ .371.
4. Sardesai G.S : Op. Cit. P. 371.
5. गोरे आर. एम. : पंतअमात्य संगोधन बावडा वंशवृत्त 1996, पृ .01.
6. ढेरे रा. चि. व जोपी प. प्र. संपादक: आज्ञापत्र , व्होरा कंपनी पब्लिशर्स ,मुंबई, 1960, पृ.60.

-
7. गोरे आर. एम. : पंतअमात्य स”गोधन बावडा व”वृत्त , पृ .01.
 8. कुलकर्णी भीमराव संपादिक : मल्हार रामराव चिटणीस , श्री. फावछत्रपतींचे सप्तप्रकरणात्मक चरित्र सुविचार प्रका”न मंडळ , पुणे 1967, पृ.34.
 9. सरदेसाई गो.स.: मराठी रियासत, भाग—2 , मुंबई, 1915, पृ.203.
 10. Duff Grant : History of the Marathas Vol.I, Associated Publishing House, New Delhi-1971.
 11. सरदेसाई गो.स.: मराठी रियासत, भाग—2 , मुंबई, 1915, पृ.203.
 12. गोरे रा. म. : पंतअमात्य स”गोधन बावडा —1996, पृ .19.
 13. उपरोक्त: पंतअमात्य स”गोधन बावडा —1996, पृ .20–21.
 14. उपरोक्त: पंतअमात्य स”गोधन बावडा —1996, पृ .20–21.
 15. उपरोक्त: पंतअमात्य स”गोधन बावडा —1996, पृ .26.
 16. ढेरे रा. चि. व जो”गी प. प्र. : आज्ञापत्र , घोरा कंपनी पब्लिकार्स प्रा. लि, मुंबई, 1960, पृ.07.
 17. गोरे रा. म. : पंतअमात्य स”गोधन बावडा व”वृत्त —1996, पृ .31.
 18. उपरोक्त: पृ .39–40.
 19. गर्ग स.मा.: करवीर रियासत गो. य. राणे प्रका”न, पुणे, 1968, पृ.34.
 20. भागवत अ.ना. : सातारच्या प्रतिनिधी घराण्याचा इतिहास, औंध शके , 1846, पृ .105.
 21. गोरे रा. म. : पंतअमात्य स”गोधन बावडा व”वृत्त —1996, पृ .58.61.
 22. उपरोक्त: पृ .72.
 23. गर्ग स.मा.: करवीर रियासत गो. य. राजे प्रका”न, पुणे, 110, पृ.110.
 24. पंडित रा. प. : यांचा अप्रकाँत लेख, पृ .03.